

Osaatko sinä
juhlia oikein?

Niin varmaan. Avaa sivu 10.

1/2011

49. VUOSIKERTA
HELSINGIN YLIOPISTON
SATAKUNTALAINEN OSAKUNTA

KARHUN- KIERROS

Näitkö tuota aasia tuolla sillalla?

Riemastuin, kun luin Perussuomalaisten vaaliohjelmaa. Kuumennella sivulla lukee näin:

Perussuomalaiset on kansallismielinen ja kristillissosiaalinen puolue.

Mieleeni nousi välittömästi historian kuuluisin puolue, vaikka ei NSDAP kristillisyydestä piitannutkaan. On ilo huomata, että perussuomalaiset ovat itsekin sitä mieltä, että on niissä heitä vastaan pelatuissa natsikorteissa jotain perää.

Mutta mitä se tarkoittaa, jos joku on natsi? Monella natsiksi nimitellyllä ei ole kansallissosialismin kanssa mitään tekemistä. Sen sijaan he valvovat tiukasti sääntöjä, omiaan tai muiden asettamia.

Säännöt kiehtovat minua. Ei sillä, että niiden noudattaminen, tai rikkominen, kiinnostaisi. Mutta mistä ne tulevat? Mitä ne tarkoittavat? Ehkä siksi opiskelen matematiikkaa: matematiikassa otetaan joukko sääntöjä ja katsotaan, mitä niistä saadaan irti.

Matematiikan säännöt ovat täsmällisiä. Niiden rikkomisessa ei ole mieltä - sääntöjä rikkoen saadut tulokset ovat arvottomia. Toisaalta säännöt ovat mielivaltaisia, joten kukaan

ei kiellä keksimästä omia sääntöjä. Kyseenalaistamalla vanhat säännöt on luotu paljon hyvää matematiikkaa. Esimerkiksi ota täyteenpuhallettu ilmapallo ja piirrä sen pinnalle iso kolmio. Onko sen kulmien summa 180 astetta? Miksi on tai ei?

Arkielämässä ei ole näin helppoa. Säännöt ovat epäselviä ja eri ihmisillä on eri käsitys siitä, mitä ne tarkoittavat. Jotkin säännöt, kuten lait, on kirjattu ylös. Toisia ei koskaan lausuta ääneen. Ja kuka muistaa kaikkia lakeja? Tai edes osakunnan sääntöjä?

Tässäkin lehdessä tarkastellaan sääntöjä. Sivulla 6 kerron siitä, kuinka osakunnan sääntöjä halutaan muuttaa. Eräs syy on se, että osakunnan toiminta ei vastaa sääntöjä. On parempi muuttaa sääntöjä kuin osakunnan toimintaa. Näin käy usein: ihmisten toiminta ja ne säännöt, joita ihmiset oikeasti noudattavat muuttuvat nopeammin kuin ne säännöt, joista on mustaa valkoisella.

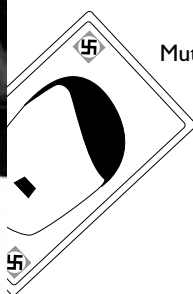
Sivulta 10 alkaa civis Anu Välimäen laatima etikettikertaus vuosijuhlan varalle. Käytössäsäännöt pohjaavat perinteisiin ja onkin sopivaa, että vuosijuhlaa vietetään perinteitä kunnioittaen - juhliitaanhan osakunnan monisatavuotista historiaa. Silti muista, että ei typeriä perinteitä ei kannata turhaan ylläpitää ja kyllä uusia perinteitä saa luoda.

Perinteen luonti on helppoa. Sano vain, että ”aina ennenkin on tehty näin”. On toiminut hyvin ainakin osakunnalla.

Mutta on tässä lehdessä onneksi muutakin kuin sääntöjä.

Miikka

Kuvan päätoimittaja ei ole natsi.

KARHUNKIERROS. Helsingin yliopiston Satakuntalaisen Osakunnan tiedotuslehti. Perustettu vuonna 1963. ISSN 1239-1913. **Julkaisija:** Satakuntalainen Osakunta, Lapinrinne 1 A5, 00180 Helsinki, (09) 6958 5256, <http://www.satakuntalainenosakunta.fi/>. **Päätoimittaja:** Miikka Koskinen, paatoimittaja@satakuntalainenosakunta.fi. **Tätä lehteä tekemässä:** Markku Alho, Kati Arvonen, Oleg Grenrus, Hanna Hannus, Elina Häivälä, Mikko Mäkipää, Maija Niinisalo, Hanna Peuraniemi, Tytti Rintanen, Salla Seppälä, Tuuli Seppälä, Anu Välimäki. **Kannen nimiö:** Kalle Järvenpää. **Takakannen kuva:** Tytti Rintanen. **Taitto ja ulkoasu:** Miikka Koskinen. **Painos:** 310 kappaletta. **Paino:** Picaset Oy, Helsinki. Karhunkierros on saanut HYY:n järjestölehtitukea.

Tällä bussilla teekkari kulkee kouluun. Lue lisää sivulta 8.

- 4 ... **Kuraattori**
Terveiset Kampin Muumilaaksosta.
- 5 ... **Osakuntauutiset**
Myös terveiset edustajistoista!
- 6 ... **Sääntöuudistus**
Pitäisikö opastussihteerin nimi muuttaa?
- 7 ... **Historian
parhaat kerhot**
Oletko kuullut KiKeEloMaa:sta?
- 8 ... **Kuinka kuljimme
kerran**
Oleg ja siirtymisen ongelma.
- 10 ... **Ai mikä e-ticket?**
Eli kuinka hurmaat avecisi vuosijuhlissa sulavalla käytökselläsi.
- 14 ... **Tikkataulu**
Apulaissihteeristä saa kymmenen pistettä.

- 18 ... **Pori-Rauma 4-4**
Kumpi on parempi?
- 20 ... **Practice what
you preach**
Oletko ottanut luennoista vaarin?
- 22 ... **Mäkipää.**
Tuo osakuntaa kaitseva puujalkojen ystävä.
- 24 ... **Tee**
Se piristää ja rauhoittaa.
- 26 ... **Kolumni**
Mutta kuka piilee nimimerkin takana?
- 27 ... **Kuolemattomat**
Lehden laadukkain osa.

markku tietää

Lehden sivuille ripotellut tietäväsillä naamalla tarjotut tietoisikut tiedoksenne tarjoaa osakunnan valokuvaaja, fyysikanopiskelija fil. yo. Markku Alho. Markun on ikuistanut Salla Seppälä.

Tällä palstalla kuraattori Mikko Tapani Mäkipää kertoo, kuinka osakunta makaa. Lue myös syväluotaava kuraattorin haastattelu sivulta 22.

AJATUKSENI osakunnasta, sen toiminnasta ja tarkoituksesta, ovat muovautuneet vähitellen täällä kuluneiden vuosien aikana. Tästä on seurannut mietteiden urautuminen eräänlaiseen Kampin Muumilaaksoon, jonka keskellä seisoo talo, jossa ovia ei lukia yöksi. Jutun taustaksi kysyin sähköpostitse fukseilta heidän ajatuksia osakunnasta. Ajattelin haastaa omat ajatukseni.

En tiedä hämmästyinkö enemmän vastauksista vai niiden vähäisestä määrästä. Vas-

taukset olivat hyvin perinteisiä. Lisäksi vain muutama vaivautui vastaamaan. Tästä päästäänkin ensimmäiseen aiheeseen eli osallistumiskynnykseen. Osakunta ei ole kaveriporukka. Vaikka

Osakunta ei ole kaveriporukka.

osakuntalaiset, etenkin virkoihin valitut, viettävät paljon aikaa yhdessä niin heitä yhdistää ensisijaisesti osakuntalaisuus.

Olemme terveen kokoinen yhteisö, jossa kokonaisuutena on niin paljon toimintaa, että kukaan ei voi olla perillä aivan kaikesta. Osakunnan koti, Satakuntatalo, on avoin paikka, jossa osakuntalaiset menevät ja tulevat miten haluavat. Sama koskee osakunnan tapahtumia. Jos joku, oli hän sitten fuksi, civis tai seniori, jättää osallistumatta osakunnan toimintaan, koska ei koe kuuluvansa joukkoon, kaikki häviävät. Paljon.

Osakunnan ja Satalinnan säätiön suhdetta voi olla vaikea hahmottaa. Kyseessä on kaksi eri organisaatiota, mutta tekijät ovat molemmissa tavallisesti osakuntalaisia. Sekä säätiössä että AJK:ssa toimiessaan osakuntalaisten tulee kuitenkin toimia kyseisen organisaation edun mukaisesti. Edut ovat usein yhteneviä. "Säätiön tarkoituksena on hoitaa Helsinkiin rakennettua säätiön kiinteistöä ... satakuntalaisten ylioppilaiden aatteellisen toiminnan tukemiseksi. Tarkoitustaan säätiö toteuttaa muun muassa varaamalla Satakuntatalossa huoneiston Satakuntalaiselle Osakunnalle..." Ilman tätä tukea osakunnalla ei olisi mahdollisuutta ylläpitää nykyisen kaltaisia tiloja, ainakaan Kampissa.

Osakunnan toiminnan mittaaminen on hankalaa. Se mikä juuri sinulle on tärkeää ei välttämättä ole sellaista mistä kirjoitetaan toimintakertomukseen.

Kivi, jolla on pyörät.

Osakuntautisia

HAETAAN VAALIPÄÄLLIKÖITÄ

HYY:n 60-paikkaisen edustajiston vaalit järjestetään jälleen tulevana syksynä ja SatO on mukana Osakuntien suuressa vaalirenkaassa. Helmikuun Varsinaisessa Kokouksessa 23.2. haetaan osakunnalle kahta vaalipäällikköä. Mikäli sinua kiinnostaa opiskelijan arjen parantaminen, kalenteristasi löytyy ensi syksynä tilaa ja olet HYY:n jäsen, lähetä vapaamuotoinen hakemus hallitukselle!

C6:N REMONTTI

Hallitus antoi isännälle tehtäväksi kerätä työryhmän suunnittelemaan ja toteuttamaan C6:n remonttia. Tarkoituksena olisi saada tila käyttöön 1.6 mennessä. Tämän hetkisiä ideoita ovat esimerkiksi Viisin korvike ulosvuokrauksissa sekä kokous- ja biletilat noin 20 hengelle.

KOKOUS JAKOI KUNNIANOSOITUKSIA

Helmikuun varsinaisessa kokouksessa päätettiin myöntää osakunnan ystävyysmerkit Åbo Nationin kuraattorille FM Mats Dahlbergille sekä VSO:n emerituskuraattori Timo "Kopteri" Korhoselle. Molemmat ovat aktiivisesti olleet mu-

kana osakunnan tapahtumissa edistäen yhteistyötä.

Tekniikan kandidaatti Timo Dönsbergille, taiteen kandidaatti Salla Seppälälle sekä luonnontieteiden kandidaatti Elina Häivälälle päätettiin myöntää ansiomerkit osakunnan hyväksi tehdystä ansiokkaasta työstä.

Kulttuurihaarikan sai Satakunnan Kilta ry:n historiikin teossa vaikuttanut MuT h.c. Anneli Asplund.

Osakunnan kunnianauha päätettiin jättää tänä vuonna myöntämättä.

EDUSTAJISTOSTA KUULUU

HELSINGIN YLIOPISTON YLIOPIILASKUNTA

HYY-vuosi on jälleen pyörähtänyt käyntiin jännittävästi. Tänä vuonna edustajisto on jatkanut keskustelua siitä, miten me-noja saataisiin pienennettyä tai tuloja lisättyä. Muutoksia on tiedossa ainakin HYY Yhtymän eli ylioppilaskunnan liiketoiminnan puolella. HYY Yhtymän hallituksen puheenjohtajan kausi muuttuu pidemmäksi, minkä uskotaan tasapainottavan taloutta.

Osakunnat ovat tällä hetkellä HYYn hallituksessa kolmen edustajan voimin. Osakuntalainen Leena Pihlajamäki toimii tänä vuonna ylioppilaskunnan hallituksen puheenjohtajana.

Tänä vuonna HYYn järjestötilat jaetaan taas uudelleen. Myös HYYn toiminta-avustukset järjestöille (myös SatO:lle) jaetaan jälleen keväällä.

Muitathan, että edustajiston kokoukset ovat kaikille HYYn jäsenille avoimia. Tule seuraamaan kokousta 17.3. tai 18.4. klo 17.

Hanna Hannus (Osakuntien edustajistoryhmä)
HYY:n edustajiston jäsen

AALTO-YLIOPISTON YLIOPIILASKUNTA

Pykälien viilaamisesta nauttivat pääsevät toteuttamaan itseään. Helmikuun alussa 1-vuotissyntymäpäiväänsä juhlineessa AYY:ssä uudistetaan jo sääntöjä sekä laaditaan vaalijärjestystä ensi syksyn edustajistovaaleja varten.

Nykyinen, ylipitkää kahden ja puolen vuoden kautta istuva edustajisto nauttii harvinaislaatuista mediajulkisuudesta. Suorat lähetykset edarin kokouksista ovat AYY:n oman tv-kanavan OUBSin suosituin ohjelma, jolla on parhaimmillaan useita satoja katsojia, niin uskomattomalta kuin se tuntuukin.

Onneksi kokouksissa ei puhuta pelkästään omaisuus-kysymyksestä. Edustajisto on päässyt pohtimaan mm. sitä, pitäisikö AYY:n liittyä Setan kannatusjäseneksi. Lisäksi esillä ovat olleet tai tulevat olemaan uudet asuntohankkeet, kansainvälistymisen suuntaviivat ja AYY:n strategia.

Kevään aikana on myös odotettavissa kuumaa ja tunteikasta keskustelua Aalto-yliopiston kampusratkaisusta, joten kannattaa pysyä kanavalla.

Salla Seppälä (Pro Arte)
AYY:n hallituksen jäsen

Uudet säännöt osakunnalle

Vuonna 2009 aloitettu osakunnan sääntöuudistus on vihdoin loppusuoralla: sääntötoimikunta on julkaissut ehdotuksen uusista säännöistä.

OSAKUNNAN nykyiset säännöt ovat peräisin 90-luvun alusta. Sen jälkeen niihin on tehty paljon pieniä muutoksia, joiden jäljiltä ne eivät ole enää kovin selkeät.

Sääntötoimikunta on käynyt säännöt kokonaisuudessaan läpi tavoitteenaan saattaa ne ajan tasalle ja vastaamaan nykyistä toimintaa. Toimikunnan ehdotuksessa on joitain muutoksia, jotka varmasti herättävät keskustelua, mutta pääasiassa uudistuksessa on kyse sääntöjen virtaviivaistamisesta.

Toisin kuin esimerkiksi ainejärjestöt, osakunta ei ole yhdistys vaan julkisoikeudellinen yhteisö. Yhdistyslaki ei säätele meitä - sen sijaan noudatamme yliopistolakia. Lain mukaan osakunnan säännöt vahvistaa yliopiston rehtori. Tämä on taustalla sääntöjen isoimmassa rakenteellisessa muutoksessa: luettelo virkailijoista ja toimikunnista on siirretty ohjesääntöihin.

Sääntöjen muuttaminen on iso prosessi ja rehtoria on turha vaivata sillä, että osakunta haluaa perustaa uuden viran. Jotain kertoo se, että nykyiset, rehtorin vuonna 2004 vahvistamat säännöt eivät tunne esimerkiksi tai musiikkihuoneenhoitajaa. Ohjesääntöjen muuttamiseen riittää päätös kahdessa perättäisessä osakunnan kokouksessa.

Oheen on koottu sääntöehdotuksen suurimpia muutoksia. Kokonaisuudessaan vanhat ja uudet säännöt voi käydä lukemassa osakunnan kotisivuilta. Osakunta käsittelee ehdotusta seuraavan kerran huhtikuun varsinaisessa kokouksessa 13.4. Muutosehdotukset tulee esittää sääntötoimikunnalle viimeistään kaksi viikkoa ennen kokousta.

JÄSENET JA HALLITUS

► Kaikista pääkaupunkiseudun yliopistojen opiskelijoista tulee varsinaisia jäseniä. Nyt vain HY:n opiskelijat ovat varsinaisia,

mutta muissa pääkaupunkiseudun yliopistoissa opiskelevilla ulkojäsenillä on äänioikeus.

► Hallituksen jäsenten on oltava varsinaisia jäseniä. Nykyisin hallituksen jäsenyyttä ei ole rajattu.

► Opastussihteeri ei enää ole automaattisesti hallituksen jäsen. Erikseen valitaan neljä hallituksen jäsentä. Tällä hetkellä opastussihteeri kuuluu hallitukseen ja erikseen valitaan kolme jäsentä.

► Hallituksen viestintävaliokunta ja neuvottelukunta poistetaan säännöistä. Ne eivät ole toimineet moneen vuoteen.

MUUTOKSIA VIRKoihin

► Erillinen lehtihuoneenhoitajan virka poistuu. Vastuu lehtihuoneesta siirtyy kirjastotoimikunnalle.

► Ulkoasiansihteri poistuu.

Vastuu yhteydenpidosta ystävyysosakuntiin ja ulkomaisten vieraiden kestitsemisestä siirtyy hallitukselle.

► Arkistonhoitajasta tulee galleristi. Galleristin vastuulle tulee lisäksi arvoesinekokoelma.

► Apulaisihteeristä tulee jäsensihteeri. Julkaisuvastastonhoitajan vastuulla ollut julkaisujen myynti siirtyy jäsensihteerille ja julkaisuvastastonhoitajan virka poistetaan.

► Viittaukset kristinuskoon poistetaan kappalaisen ja kirkko-raadin toimenkuvista.

► URHOsta tulee verkkovastaava ja OTSOsta tietotekniikkavastaava.

Nämä ovat vain valikoituja muutoksia. Lue sääntöehdotus kokonaisuudessaan osakunnan kotisivuilta!

Historian parhaat kerhot

OSAKUNNAN kerhoja syntyy ja kuolee osakuntalaisten kiinnostuksen ja tarpeen mukaan. Osa kerhoista on hyvin lyhytikäisiä, kuten vuoden 1944 näytelmäkerho: "Näyttelijäin kerho oli kuin päiväperho huitoi hetken, sitten kuoli", ja osasta taas löytyy merkintöjä usealta vuosikymmeneltä. Esimerkiksi erilaisia valokuvaus-, urheilu- ja musiikkikerhoja on osakunnalla ollut useita jo viimeisen 50 vuoden aikana. Tällä hetkellä toimivat kerhot löytyvät osakunnan sivuilta kohdasta Toiminta→Kerhot. Jos kerhon toiminta kiinnostaa, kannattaa ottaa yhteyttä sen puheenjohtajaan ja liittyä kerhon sähköpostilistalle.

Jos sopivaa kerhoa ei löydy, voi kuka tahansa osakuntalainen perustaa kerhon. Perustamiseen tarvitaan vähintään kolmen jäsenen allekirjoittama perustamisasiakirja, joka sisältää kerhon säännöt. Asiakirja lähetetään hallitukselle, joka toimittaa sen eteenpäin varsinaiselle kokoukselle omalla lausunnolla varustettuna. Jos säännöt eivät sisällä mitään lakien, hyvien tapojen tai osakunnan tarkoituksien vastaisista, hyväksyy kokous asiakirjan ja kerho on perustettu. Sitten vain raha-anomuksia tekemään ja toimintaa järjestämään.

Tässä numerossa Karhunkierros esittelee mielenkiintoisia virallisia ja vähän vähemmän virallisia kerhoja vuosien varrelta.

Pygmihallitus

Vuonna 1991 valon nähnyt, alle 165-senttisten asiaa maailmassa ajava pygmihallitus on kipuamassa takaisin osakunnan aktiivisiin kerhoihin. Vuosikokouksen tapahtumiin kuuluu kerhon jäsenten pituusjonoon järjestäytyminen.

kerho

SatORuPi HT

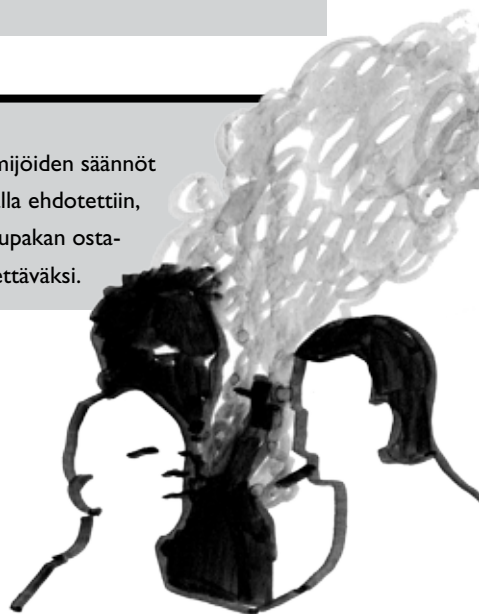
Mystinen lyhenne aukeaa muotoon Satakuntalaisen Osakunnan RunkkuPiiri Hockey Team. Satorupi toimi pöytälatkan parissa 1997 alkaen. Kerho oli vastuussa mm. pöytälatkapelien hankkimisesta ja turnausten järjestämisestä. Pöytälatkat ovat puutteellisia mutta tallessa, toisin kuin itse kerho.

SORI

Satakuntalaisen Osakunnan Röökin Imijöiden säännöt vahvistettiin tammikuussa 1997. Samalla ehdotettiin, että kerholle ei myönnettäisi rahoja tupakan ostamiseen. Asia jätettiin hallituksen päätettäväksi.

Kulinaarikerhon puheenjohtaja toimin nykyään minä. Päivän resepti: Paista pekonia, lisää joukkoon pieni purkillinen smetanaa ja muutama siivu cheddaria. Nauti lämpimänä.

TEKSTI: Oleg Grenrus KUVAT: Miikka Koskinen

Kuinka kuljimme kerran

Eräänä iltana yllätyin. Huomasin, etten ole lähtenyt Viisistä omaa huonettani pidemmälle. Joskus ei vaan tarvitse tai ei edes halua lähteä mihinkään. Mutta jos tekeekin mieli lähteä uimaan tai luennolla on läsnäolopakko, millä sinne sitten menisi? Vuota, niin kerron.

SATAKUNTATALO sijaitsee mitä mainioimmalla paikalla. Otaniemen suuntaan menevien bussien pysäkki on muutaman kymmenen metrin päässä. Vuorojakin menee niin usein, että yleensä lähdän pysäkillä katsomatta aikatauluja.

Mutta jostain syystä aina kun on aamulla kiire Otanie-

meen, niin ensimmäisenä tulee T-linja, joka kiertää kymmenen minuutin lisäenkin Lauttasaaren kautta. Reittioppaan ahkera käyttäjä saattaa toisaalta tietää, kaiken muun lisäksi, että päivällä linjojen 102 ja 103 normaalit ja T-vuorot kulkevat vuorotellen kymmenen minuutin välein, joten vaikka olisi jo kiire,

*Tällä bussilla pääsee
Kampista Kauppakorkeakouluun ja Hankeniin.*

ehkä vielä on hetki aikaa syödä aamupuuronsa loppuun.

Myös Kumpulan ja Viikin kampuksille kulkee suorat bussilinjat, 55 ja 70T. Niiden pysäkit ovat aivan Satakuntatalon vieressä. Kuitenkin kiireisen opiskelijan kannattaa mennä metrolla Sörnäisiin välttääkseen keskustan ruuhkat, ja vasta sieltä hypätä bussiin tai ratikkaan. Näin säästetyn ajan voi sitten viettää vaikka kahvilassa, Vaasanaukion kupeessa on yksi aika kiva.

Joku saattaa harkita myös ratikkaa. Kuuden kilometrin matka raitiovaunu numero 8 Marian sairaalalta Arabian kaupakeskukseen tosin kestää 23 minuuttia. Vauhti ei siis päättä huimaa. Toisaalta ratikat ovat ainakin minusta kaikista mukavimpia: ne ovat ilmastoidut. Ehkä nyt se ei tunnu tärkeältä, mutta keväällä ja kesällä sillä on jo merkitystä. Lisäksi löytyy joskus jopa toimiva WLAN. Ja yhdestä vaunusta taitaa löytyä jopa oluthana. Toisille saattaa merkitä myös ratikoiden lähipäästöttömyys. Valitettavasti Helsingin varikot ovat jo nyt niin täynnä, että paljon uusia linjoja tuskin syntyy. Tekevätköhän johdinautot paluun Helsingin katukuvaan?

*Tällä pyörällä pääsee
Kampista Sipin mökille.*

Kuten muutkin satolaiset, käyn silloin tällöin maakunnassa. Minulla on jopa mahdollisuus valita millä sinne rullaisi, junalla, bussilla vai pyörällä? Eräs osakuntalainen ihmetteli ääneen: ”Miten VR oikein onnistuu, kun lentokoneetkin lentää vaikka on miljoona astetta pakkasta?” Itsellä on ehkä käynyt mahtava tuuri, koska vain muutaman kerran juna on ollut reilusti myöhässä. Viimeksi tosin myyntikärry oli rikki.

Vaikka pyörä on ehkä parhaimmillaan lyhyemmillä reissuilla, soveltuu se vähän pidemmillekin matkoille, myös erään toisen osakuntalaisen mielestä. Yllättävästi, matka Sipin mökille kestää vain kolme kertaa pidempään kuin esimerkiksi junalla. Se myös maksaa saman verran, pyöräkään kun ei pelkällä tahdonvoimalla liiku. Mutta sitten voikin huoletta palkita itseään paikallisilla herkuilla kuten kalkkuna- tai sipulisalaatilla.

Loppukeväästä osakuntamme jäseniä lähtenee Värbaliin. Sinne ei kannata missään tilanteessa lentää, vaan valita tuttu ja turvallinen yöristeily. Halvimmat lennot Tukholmaan lähtevät niin laittoman aikaisin, että selvästi parempi vaihtoehto on nukkua hyvät yöunet laivalla ja virkeänä lähteä päivän tapahtumiin. Näin voi jopa oikeasti käydä, kunhan ei matkusta säästöhytissä - ellei ole varma unilajijoistaan.

Myös lyhyet matkat voi optimoida. Esimerkiksi Hanken ja Kauppakorkean ovat niin lähellä, että varmasti nopeiten sinne pääsee jalkaisin. Alepa on vielä lähempänä Satakuntataloa, että sinnekin kyllä jaksaa kävellä. Tietysti voi mennä myös potkulaudalla tai yksipyöräisellä, jos sellaisia sattuu omistamaan.

Silti Alepa, kuten myös lähellä sijaitseva Kampin Pippuri voivat samanaikaisesti olla kovin kaukana. Jos siis olet lähdössä sinne, niin käythän kysymässä Viisistä, jos joku haluaisi sieltä jotain. Saatat pelastaa päivän.

Suomi voitti jääkiekon maailmanmestaruuden 7.5.1995. Muutamaa päivää aikaisemmin, vappuaattona -95 tapahtui jotain merkittävää myös Helsingin joukkoliikenteelle: Koffin raitiovaunu teki ensikieroksensa.

Aimikä e-ticket?

TEKSTI: Anu Välimäki KUVAT: Osakunnan arkisto

26.3.

JUHLITAAN osakuntamme vuosijuhlaa. Vuosijuhlat ovat opiskelijajärjestöjen suurimpia ja näyttävimpiä juhlia. Niiden arvokkuus ja juhlavuus rakentuvat paitsi juhlan järjestäjien myös juhlijoiden toimesta. Akateeminen pöytäjuhlaperinne on oma taiteenlajinsa. Kaikkia etiketin hienouksia ei voi tai tarvitse osata ensimmäisissä juhlissaan. Pitkälle pääsee, kun katsoo mallia vanhemmilta opiskelijoilta ja noudattaa yleisiä käytöstapoja. Tässä on muutama perusasia ohjeeksi juhlaperinteeseen tutustuvalla ja pari knoppia vanhemmallekin juhlialle.

KAIKEN A JA O – KÄYTÖSTAVAT JA KOHTELIAISUUS

Ole kohtelias ja huomioi varsinkin oma seuralaisesi ja pöytäseurueesi keskusteluissa ja käytöksessä. Varsinkin miesten tulee kiinnittää erityistä huomiota kohteliaisuuteen. Sen lisäksi, että nainen tuntee olonsa imarrelluksi, hän saattaa tarvita auttavaa kättä pitkässä ja epäkäytännöllisessä puvussaan. Mies, huomioi varsinkin pöydässä oikealla puolellasi istuva nainen, hän on pöytäavescisi. Naisten on muistettava antaa miehille mahdollisuus olla kohteliaita. Hetken odottaminen ja ystävällinen katse toimivat myös muistutuksena, jos mies ei muuten huomaa avata ovea tai ojentaa tuolia.

Ohjelman tai laulujen aikana ei kuulu keskustella tai syödä. Juhlien järjestäjiä, ohjelman pitäjää ja muita juhlijoita on hyvä kunnioittaa antamalla hiljaisuus ohjelmanumeroille, kuten puheille ja esityksille.

JUHLAN LUONNE

Juhlien luonne määrittelee pitkälti pukeutumiseen ja käytöseen liittyvät seikat. Muista lukea kutsu. Voit myös tiedustella vanhemmilta osakuntalaisilta etukäteen millaisesta juhlasta on kyse. SatO:n suurimmat juhlavat ovat vuosijuhlat, Satakuntalainen Ehtoo ja itsenäisyyspäivän juhlavat. Niillä ovat omat erityispiirteensä. Vanhojen kuvien katseleminen on hyvä keino saada vinkkiä esim. pukeutumisesta. Muista, että juhlat pöytäjuhlavat ovat aivan eri asia kuin rennommat sitsit.

PUKEUTUMINEN

Mies pukeutuu vuosijuhlaan frakkiin tai vaihtoehtoisesti tummaan pukuun. Frakissa käytetään valkoista liiviä – onhan paikalla naisia. Frakki on iltatilaisuuksien asu, eikä sitä kuuluisi käyttää ennen ilta kuutta. Mikäli juhla tai cocktailit alkavat ennen sitä, kyseessä on lähinnä juhlanjärjestäjien moukka-

Esimerkillisiä naisia.

maisuus, joka sallittaneen käytännön syistä. Miehen ei tarvitse vaihtaa pukua cocktailien ja itse juhlan välissä. Frakin kanssa käytetään lakerikenkiä. Tumma puku tarkoittaa mustaa pukua ja musta tarkoittaa kokomustaa. Paita on valkoinen ja kravatti vanhojen ohjeiden mukaan hopeanharmaa. Yleinen siisteys, esimerkiksi parran ja hiusten osalta, on osa juhlallisuutta.

Nainen pukeutuu vuosijuhlaan pitkään iltapukuun. Puvun ja kokonaisuuden kuuluu olla juhlava ja arvokas. Puvun helman tulee olla riittävän pitkä, yli nilkan luun. Usein puku on hyvin avoin, hihatton tai kapeilla olkaimilla. On tapana, että nainen peittää avoimet olkapäänsä ruokailun ajaksi esimerkiksi huivilla. Huivista tai vastaavasta luovutaan vasta pääruuan jälkeen.

Pitkiä hiuksia ei ole sopivaa pitää vapaana, vaan suositeltavaa on jonkinlainen kampa. Käsilaukun kanssa on joskus ongelmia, sillä sitä ei kuulu laskea pöydälle. Myöskään tanssiessa käsilaukkaa ei kuuluisi kantaa mukanaan. Korujen ja meikkien kanssa pyritään viimeistelemään tyylikäs ja juhlava kokonaisuus.

Rannekello ei ole osa juhlapukeutumista – ei miehillä eikä naisilla. Juhlaan ei tulla vilkuilemaan kelloa. Miehellä saa olla taskukello, mutta vitjan ei kuulu roikkua mahan ylitse. Myöskään kännykkä ei kuulu juhlarustukseen. Jos se on ylipäättään pakko ottaa mukaan, kannattaa se jättää suljettuna narikkaan. On epäkohteliasta järjestäjiä ja seuralaisiaan kohtaan teksteillä juhlapöydästä – puhelimen soimisesta puhumattakaan.

OSAKUNTANAUHOISTA

Miehet kantavat osakuntanauhaansa pitkänä nauhana oikealta olkapäältä alas vasemmalle takkinsa alla. Naiset kantavat

Juhlakansaa itsenäisyyspäivän juhlassa, jossa pukeutuminen on vuosijuhlia vapaampaa ja joissa käytetään myös ylioppilaslakkaa.

nauhaa yleensä ruusukkeena vasemmalla rinnuksella. Naisten on hyvä huomata avoimen iltapukunsa kanssa, ettei nauha saa koskettaa kantajansa paljasta ihoa. Nauhoja tai kunniamerkkejä ei myöskään ole kunnioittavaa peittää, huomioi se huivin kanssa. Frakin kanssa ei kuulu käyttää taskuliinaa mikäli kantaa kunniamerkkejä, jotka kiinnitetään taskun alapuolelle.

SatO:n nauhassa sininen väri on yläpuolella. Muistisääntö: sininen taivas ja kultaiset viljapelot.

JUHLAN ALKU

Ennen itse juhlaa ovat yleensä cocktail-kutsut (cocktailit, kokkarit), jossa muut järjestöt tuovat tervehdyksensä ja jossa pääsee seurustelemaan muiden juhlijoiden kanssa. Tule ajoissa.

Cocktaileilta siirrytään juhlasaliin ja asettaudutaan pla-

Vedellä ei skålata.

seerauksen osoittamille paikoille. Katso pöytäkartasta missä istumapaikkasi on ja saata myös pöytäseuralaisesi oikealle paikalleen. Älä kuitenkaan vielä istuudu. Lippujen saapuessa saliin juhlakansa hiljentyy. Rintamasuunta seuraa Suomen lippua. Kannattaa seurata mitä muut tekevät, äläkä istuudu ennen kuin pääpöytä on istuutunut.

LAULAMINEN

Pöytäjuhlat ovat yhteislaulua parhaimmillaan. Aina laulu ei mene oikein tai nuotilleen, mutta sellaiset puutteet korvataan innolla ja tunteella. Pääosa lauluista lauletaan laulukirjasta tai pöytiin jaetuista monisteista. Varsinkin arvokkaimmissa juhlissa on tapana laulaa perinteisiä ylioppilaslauluja, jotka poljennoltaan ja sanoiltaan sopivat hyvin pöytäjuhlisiin. Ne ovat tärkeä osa akateemista juhlaperinnettä. Toki laulut muuttuvat ja lauluperinne elää ja kehittyy, mutta perinteitä on hyvä vaalia.

Laulunjohtaja on kaikkivaltias, mitä juhlien lauluihin tulee. SatO:lla hänen valtiokanaan toimii laulunjohtajan sauva. Laulunjohtaja päättää koska lauletaan ja mitä lauletaan. Häneltä voi toivoa lauluja tai pyytää lupaa johtaa oma laulunsa, mutta ei ole kohteliasta johtaa laulua pyytämättä ja lupaa kysymättä.

Ei ole soveliasta laulaa härskeimpiä ja sopimattomimpia lauluja itse juhlan aikana, ainakaan lippujen ollessa salissa. Tällaiset laulut on syytä jättää jatkoille tai aamun sillikselle.

Mellan sup:n voi huutaa vain säkeistöjen väliin. Mellan sup:n kanssa kannattaa olla varovainen isoissa juhlissa. Sitä ei sovi huutaa liikaa, sillä se kärsii helposti inflaatiota. Mellanissa ei skålata.

SKÅL

Maljojen kohottaminen on olennainen osa juhlaa. Jokainen

Satakuntalainen Ehtoo on syksyn pääjuhla. Kansallispuvun kanssa noudatetaan sen pukeutumissääntöjä, eikä esimerkiksi osakuntanauhaa käytetä.

laulu päätetään maljan kohottamiseen, skålaukseen. Kohottaminen tapahtuu viereisille ja vastapäiselle seuralaiselle, jotka yleensä ovat kaikki sinulle vastakkaista sukupuolta. Nainen: vasemmalle, oikealle, eteen. Mies: Oikealle, vasemmalle, eteen. Tai helpompana muistisääntönä (koska parit plaseerataan nainen miehen oikealle puolelle): Omalle, vieraalle ja eteen. Samalla usein sanotaan skål. Maljaa kohottaessa kuuluu skålauskumppania katsoa silmiin.

Joissain järjestöissä on tapana myös purkaa skålaus, eli juomisen jälkeen kohottaa malja seuralaisilleen vastakkaisessa järjestyksessä. SatO:lla tapa ei ole kovinkaan yleinen.

Vedellä ei skålata. Malja nostetaan yleensä alkoholijuomalla. Alkoholittomallakin on tarjolla yleensä esim. limonadia. Lasiin ei kannata pitää tyhjänä, koska aina on hyvä hetki nostaa malja.

Vuosijuhlien illalliskorttiin kuuluu yleensä lasi tai kaksi viiniä, vähintään yksi snapsi ja mahdollisesti kahvi-avec. Kannattaa kutsusta tai viimeistään cocktaileilla selvittää mitä juomia ateriaan kuuluu ja varautua tarpeen mukaan lisäjuomien hankintaan. Usein juomalippuja myydään jo ennen juhlan alkua cocktaileilla, jotta itse juhlassa ei tarvitse rahaa kaivaa. Kannattaa varata käteistä myös mahdollisesti myytäviä arpoja varten.

JUOMISESTA JA SYÖMISESTÄ

Usein pöytäjuhlassa tarjoillaan kolmen ruokalajin ateria. Älä anna sen hämätä, sillä juhliin ei tulla syömään, vaan juhlimaan. (Vinkki: valmiiksi nälkäisenä ei kannata juhlaan tulla) Ohjelman tai laulujen aikana ei kuulu syödä. Lämmin ruoka voidaan aloittaa pitkässä pöydässä, kun ympärillä olevat ovat saaneet

Muista myös nämä

- ▶ Ilmoittaudu juhlaan ajoissa ja ilmoita erityisruokavalioksi – myös alkoholittomuus.
- ▶ Maksa juhla ennakkoon.
- ▶ Tule juhlaan ja cocktail-tilaisuuteen ajoissa.
- ▶ Ota oma laulukirja mukaan tai osta sellainen cocktaileilta.
- ▶ Jätä kaikki ylimääräinen tavara kotiin tai narikkaan.
- ▶ Et tarvitse kännykkää tai rannekelloa.
- ▶ Kunnioita juhlaa siistillä ja juhlavalla pukeutumisella ja käytöksellä.
- ▶ Katso mitä muut tekevät. Älä tee mitään, mitä muutkaan eivät tee.
- ▶ Laulu lähtee hiljaisuudesta.
- ▶ Puheita ja ohjelmaa kunnioitetaan hiljaisuudella, jotta muutkin voivat niistä nauttia.
- ▶ Pöydästä ei poistuta ilman erittäin painavaa syytä.
- ▶ Tauolta palataan ajoissa.
- ▶ Käytöstavat, kohteliaisuus, hienotunteisuus.

annoksensa. Pöydän ollessa lyhyt aloitetaan vasta kaikkien saatua ruokansa.

Älä aloita snapsia tai viiniä ennen kuin kyseiselle juomalla on laulettu. Snapsi aloitetaan yleensä heti juhlan alussa Hellan går:lla ja viinin kaadon jälkeen juhlamestari johtaa laulun viinin kunniaksi.

LAULUKIRJASTA

Joissakin järjestöissä on tapana pyytää pöytäseuralaisilta

Vuosijuhlan tanssiaiset

- 1 ISÄNTÄ Samu Heino
- 2 VALOKUVAAJA Markku Alho
- 3 URHO, HALLITUKSEN JÄSEN Oleg Grenrus
- 4 TALOUDENHOITAJA Antti Salonen
- 5 PÄÄTOIMITTAJA Miikka Koskinen
- 6 KURAATTORI Mikko Mäkipää
- 7 HISTORIOITSIJÄ Salla Seppälä
- 8 KUORONJOHTAJA Jonna Salminen
- 9 LEHTIHUONEENHOITAJA Tero Alitalo
- 10 HALLITUKSEN jäsen Hanna Hannus
- 11 ARKISTONHOITAJA Elina Häivälä
- 12 KIRJASTONHOITAJA Milla Gustafsson
- 13 MUSIIKKIHUONEENHOITAJA Timo Dönsberg
- 14 YHTEISKUNTASIIHTTEERI Lyydia Ylönen
- 15 JUHLAMESTARI Vihtori Mäntylä
- 16 NAISTEN urheiluohjaaja Wilhelmiina Ritala

- 17 KULTTUURISIIHTTEERI Niina Lindholm
- 18 ULKOASIAINSIIHTTEERI Timo Häivälä
- 19 INSPEKTORI Hannele Niemi
- 20 PÄÄSIIHTTEERI Anna Rintala
- 21 HALLITUKSEN puheenjohtaja Juho Tuomi
- 22 MAINOSSIIHTTEERI Silja Suni
- 23 OPASTUSSIIHTTEERI Suvi Järvenpää
- 24 EMÄNTÄ Emmi Lepistö
- 25 HALLITUKSEN jäsen Kaisa Jaakkola
- 26 APULAISIIHTTEERI Jukka Pommelin

- 27 TIEDOTUSSIHTEERI Kati Arvonen
- 28 VALVONTATILINTARKASTAJA Sauli Järvenpää
- 29 KAPPALAINEN Hanna Peuraniemi
- 30 YMPÄRISTÖVASTAAVA Tytti Rintanen
- 31 OTSO Joonas Lipping
- 32 MIESTEN urheiluohjaaja Juha Vilen

muistoksi pientä kirjoitusta laulukirjaan. Tämä perinne on viimeaikoina vähän karannut käsistä SatO:lla. Laulukirjaan kirjoittaminen on henkilökohtainen viesti lähimmiltä seuralaisilta. Kyseessä on kunnianosoitus, joka pyydetään henkilökohtaisesti. Kirjoja ei kuulu laittaa 'yleiseen jakoon' kiertämään koko juhkakansan tai suuren pöydän ympärillä. Kirjoittaminen ei saa haitata juhlan kulkua tai muita juhlijointa.

Kirjoituksia sopii pyytää vasta juhlan loppupuolella, eikä tekstejä kuulu lukea ennen seuraavaa aamua.

TANSSEISTA

Vuosijuhlien virallinen osuus päättyy tansseihin. Pöydissä ovat valmiina tanssikortit, joihin pyydetään tanssiparien nimet juhlan aikana. Pyydä tanssiparisi kirjoittamaan oma nimensä sinun korttiisi ja sinä kirjoitat oman nimesi hänen korttiinsa. Näin näet omasta kortistasi kaikkien tanssipariesi nimet, kun tanssin aika tulee. Tapana on tanssia ensimmäinen tanssi, Polonaise, ja joskus myös viimeinen Grande Valse, oman pöytäseuralaisensa kanssa.

Tanssit tanssitaan yleensä kaksi kappaletta peräkkäin, eli jokaista tanssia seuraa valssi. Vasta tämän jälkeen mies saattaa naisen tämän uuden parin luokse ja lähtee etsimään omaa seuraavaa pariaan.

Laulunjohtajan tunnistaa.

Ennen

vuosijuhlia osa-
kunnalla järjestetään tanssi-
harjoitukset, johon kannattaa osallistua.
Harjoituksista tiedotetaan sähköpostilistalla.

Etiketti ja oikeat käytöstavat on hyvä tuntea, mutta etiketin ei kuulu olla itseisarvo. Käytännön syistä siitä joudutaan joskus joustamaan ja tämä sallittakoon. Varsinkin juhlamestari joutuu tasapainottelemaan aikataulun, käytännön asioiden, ravinto-
loitsijan vaatimusten, etiketin ja juhlan viihtyvyyden välillä. Täydellisten juhlien järjestäminen on täyttä utopiaa, sillä suuret juhlat muodostuvat miljoonista osista. Jos etiketin rikkomisia jää tuijottamaan, unohtuu olennainen – itse juhlasta, seurasta, ohjelmasta ja tunnelmasta nauttiminen.

Osakunnan vuosijuhlapäivää vietetään tänä vuonna lauantaina 26.3. Lisätietoa ja ilmoittautumisohjeet löydät osakunnan kotisivuilta.

Tutustu myös näihin:

- Aamujäätelö
- Sillis
- Ulkkarit
- Aamusauna
- Mellan sup
- Varjovuosisjuhlat
- Konferenssi
- Airut

WTF?

Aurinkokuninkaan hovissa pystytettiin pieniä lappuja - étiquettes - pitämään hoviväki poissa Versailles'n puutarhojen nurmikoilta. Käytäntö kasvoi koskemaan muitakin käytössääntöjä.

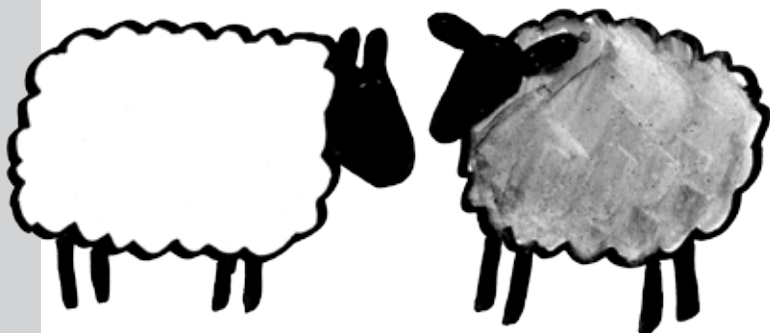
kerho

Salakerho, osa 1

Salakerho voi viitata 90-luvun alussa toimineeseen SatO:n lahjattomiin, jonka ideana oli auttaa lahjattomia sopeutumaan osakuntaan. Kerho syntyi vasta-lauseksi Siperian Muulit -yhtyeelle, johon hyväksyttiin vain musiikillisesti lahjakkaita jäseniä. Salakerhon jäsenet eivät toiminnassaan periaatteidensa mukaan saaneet mitään aikaan.

Salakerho, osa 2

Toinen Salakerho, Saksalaiset Lampaanvaihtajat (viittaus Settlers of Catan -peliin) on osakunnalla yhä toimiva, lautapeleihin erikoistunut kerho, jota ovat edeltäneet mm. "taitopuolisiin korttipeleihin" keskittynyt Kerho52, jonka peluutti esim. canastaa, bridgeä ja skruuvia, joka oli 1960-luvun suosituin peli osakunnalla.

AAAARRGH-kerho

Ei evoluutiota vaan revoluutiota, revoluutio oli AAAARRGH! Ymmärsitkö? Ei hätää, 1960-luvulla vaikuttaneen kerhon vaikea filosofia ei avautunut aikalaisillekaan eikä edes osakunnan historiikin tekijälle. Kerhon ideaksi mainittiin keskustelun ja väittelyn herättäminen, ideologian levitys massojen joukkoon. Kerho käytti Karhunkierrosta tiedotusfooruminaan ideologiansa levityksessä. Lehden yleisöpalstalla syntyi kiivasta keskustelua kerhon puolesta ja vastaan, puoltajien ollessa lähes poikkeuksetta kerholaisia.

SaParO (epävirallinen)

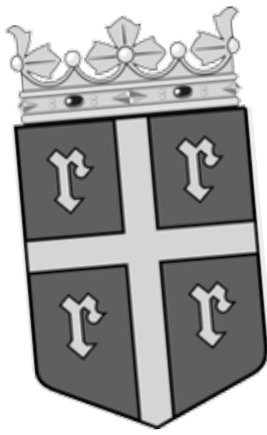
SatO:n Paritus Organisaatio harrastaa toimintaansa etenkin juhlien jatkoilla ja jatkojen jatkoilla. Pohdinnan ja hyväntahtoisen parittamisen lisäksi säännöllisin väliajoin toteutetaan muodossa tai toisessa "panokartta", josta selviävät osakuntalaisten menneet, nykyiset ja tulevat säädöt ja suhteet – ja ne panot.

SatO:n Balalaikat

Tuttavallisemmin Siperian Muulit, osakunnan oma balalaikabändi, josta muistona vintillä vielä muutama huonokuntoinen balalaika, mainosdiat sekä levy. Tsekkaa myös musiikkivideo, joka kuluu "pakko katsoa ja kokea" -osastoon: <http://youtu.be/POWSwyz0lg4>

TEKSTI: Salla Seppälä
*Se kuuluisa vastakkain-
asettelun aika ei vielä*
ole ohi.

4-4

RAUMA ON PAREMPI KUIN PORI, Koska...

► Raumalla on kaksi Unescon maailmaperintökohdetta, Sammallahdenmäki ja Vanha Rauma. Porissa on nolla. Vanha Rauma on paitsi viihtyisä ja sympaattinen, myös Pohjoismaiden laajin yhtenäisenä säilynyt puukaupunkialue. Porissa ei sellaista ole, se kun on palanut yhdeksän kertaa. Se on paljon, mutta ei riitä tilastokärkeen - Oulu on palanut useammin. Maailmanluokan muinaisjäänteitäkään Porista ei löydy muulloin kuin jazzien aikana.

► Rauma on aito merikaupunki. Pori teeskentelee olevansa, mutta Porin keskusta on parinkymmenen kilometrin päässä rannikosta. Monenkaan porilaisen arkeen ei vaikuttaisi mitenkään, jos Itämeri täytettäisiin ja muutettaisiin pelloksi, mitä nyt Yterin menetys hiukan kirvelisi. Raumalaiset kaivaisivat meren omin käsin uudelleen auki päästäkseen kalaan ja purjehtimaan. Kun raumalainen kuolee, kylillä kysellään: "Mimne paat silt jäi?"

► Raumalla on rauman kieli - porilaisilla on vain murre. Oma kieli on sentään yksi kansallisvaltion tunnusmerkeistä. Rauman giäl on yleisesti hauskana ja omaleimaisena pidetty paikallinen erikoisuus, kun porin murretta varsin moni - eikä vähiten porilaiset itse - pitää vain rumana tapana puhua. Paha puoli rauman kielessä on se, että perehtymättömän on vaikea erottaa, onko puhuja päissään vai ei.

► Raumalta on helppo löytää Poriin. Poriin osoittavia tienviittoja on niin paljon, että yksikään porilainen ei vasten tahtoaan joudu jäämään Raumalle pyörimään. Porilaiset ovat Rauma-viitoissaan olleet huomattavasti kitsaampia, ja kun liikennekokemusta höystetään vielä suurella määrällä yksisuuntaisia, tiedetään monien raumalaisten jumittuneen Poriin pitkäksi aikaa. Ehkä se on Porin tapa hankkia uusia asukkaita?

PORI ON PAREMPI KUIN RAUMA, Koska...

► Porissa osataan ajaa liikenneympyröissä. Porilaiset ovat päässeet harjoittelemaan yli kolmessakymmenessä liikenneympyrässään jo vuosien ajan, joten jarruttelu on ehditty havaita turhaksi. Ympyrähän on risteys, jossa ei tarvitse nostaa jalkaa kaasulta. Raumalla ympyröitä on paljon vähemmän, joten keskivertokuski vilkuttaa väärin ja yleensä lähes pysäyttää liikenteen. Raumalaiset matelevat myös liikennevaloissa, ainakin jos on kiire töihin.

► Porissa on Ässät. Se pelaa jääkiekkoa vanhassa kunnon Isomäen jäähallissa. Rauman Lukko kiekkoilee kotiottelunsa Kivikylän Tuhtituvassa! Ässät on menestyneempi kuin Lukko. Molemmilla on kahdeksan SM-liigamitalia, mutta Ässillä on enemmän sekä kultaa että hopeaa. Porilaisilla on myös ainutkertaisen vahva edustus kaikissa jäähytilastoissa. Sekä yhden kauden että kaikkien aikojen jäähyennätykset ovat ässäpelaa-jien hallussa.

► Porissa on Pori Jazz. RMJ on tapahtuma, Pori Jazz on ilmiö. Jo 46. kertaa järjestettävä keski-ikäisten kesäleiri saa porilaiset viikoksi tekemään talkootyötä ja hymyilemään. RMJ on kirjoittanut raumalaisilta koko liudan valituksia muun muassa meluhaitoista, roskaamisesta ja ilkvallasta.

► Kokemäenjoki on vähemmän epäilyttävä kuin Rauman ganaali. Siinä on sentään virtaavaa, jossain määrin läpinäkyvää vettä. Lapset uskaltautuvat uida siinä. Ja kertovathan laatuerosta jotain näihin vesistöihin liittyvät laulutkin: Rauman ganaalissa muistellaan ryyppyreissua, Satakunnan laulun harvemmin käytetyn säkeistön mukaan Kokemäenjoki "koskin kuohuu, tulvoaapi, kansan mieltä kasvattaapi, uutta voimaa luo."

Kirjoittaja on syntynyt Porissa, asunut Luvialla ja käynyt töissä Raumalla.

Practice what you preach

Elä kuten opetat

TEKSTI: Hanna Hannus

Osakunta on siitä mukava yhteisö, että pitkin Viisiä lojuu jos minkäkin alan ylioppilasta. Osakunnan virkoja täytettäessä opinala saattaa korostua: kauppatietelijä haluaa taloudenhoitajaksi ja valtiotieteilijä yhteiskuntasihteeriksi. Mutta kuinka paljon opiskeluala todella kertoo ihmisestä – ja ennen kaikkea hänen osakuntakäyttäytymisestään?

Kolme osakuntalaista kertoo Karhunkierrokselle, miten heidän kohdallaan toteutuvat tieteenaloihin liittyvät stereotyyppiat. Kaikki eivät suinkaan pane suoraan käytäntöön luennoilla oppimaansa.

JOHANNA LIINAHARJA

*opiskelee hammaslääketiedettä kolmatta vuotta
(pitää tällä hetkellä välivuotta)*

Kuinka usein käytät hammaslankaa?

”En juuri koskaan! Hyvistä aloitusyrityksistä huolimatta hammaslangan käyttö ei ole jäänyt tavaksi.”

Mainittakoon, että suositusten mukaan hampaat tulisi langata kerran päivässä tai ainakin muutaman kerran viikossa. On huojentavaa huomata, että kyseinen suositus on epärealistinen jopa alan opiskelijan mielestä.

Osakuntalaisilla ei ole Johannan mukaan ennakkoluuloja tulevaa hammaslääkärää kohtaan. Korkeintaan alaa kohtaan on saattanut kohdistua lievää kauhistelua.

Kauhisteluissa ei kyllä kuulemma ole perää. Ainakaan hammaslääkärien keskuudessa ei nimittäin kyllätä toisten karkkipäiviä. Johannan arvion mukaan esimerkiksi UniCafessa ei tarkkailla, jos ottaa jälkiruoan. ”Kyllä herkuttelua esiintyy”, Johanna nauraa valkoinen hammasrivistö sähkökyen.

JUHA AALTO-SETÄLÄ

opiskelee musiikkikasvatusta Sibelius-Akatemiassa kolmatta vuotta

TERO ALITALO

opiskelee teologiaa neljättä vuotta

Milloin viimeksi kävit konsertissa?

"Kyllä siitä jonkin verran aikaa on... Sibelius-Akatemian opiskelijoiden konserteissa käyn säännöllisesti, viimeksi viikon sisään. Mutta jos sitä ei lasketa, on konsertissa käymisestä yli kuukausi. Käyn klassisen musiikin konserteissa liian harvoin. Mutta esimerkiksi keikoilla tulee kyllä käytyä."

Tämä tulevaisuuden musiikkikasvattaja ei siis käytä kaikkea vapaa-aikaansa ainakaan klararikonserteissa käymiseen. Juha on kuitenkin siinä mielessä stereotypinen musiikinopiskelija, että hän pimputtaa vähintään alustavasti ainakin pianoa, kitaraa, bassoa, rumpuja sekä syntetisaattoria ja on vielä laulutaitoinenkin.

Osakuntalaiset ovatkin voineet nähdä Juhan laulamassa osakunnan kuorossa ja jopa heiluttamassa sen edessä tahtipuiukkoa. Juhan osaamisesta on hyötyä kuorolle, mutta kuoro-toiminnasta on myös paljon hyötyä Juhan opinnoille.

Luulo siitä, että musiikinopiskelijat käyttävät kaiken vapaa-aikansakin musiikkiin, on Juhan mielestä jossain määrin tosi; alalle tuskin edes hakeutuu, jos musiikki ei ole jo ennen opintoja iso harrastus. Negatiivisia ennakkoluuloja hän ei ole kohdannut. Toimiihan osakunnassa myös monta muuta Sibelius-Akatemian opiskelijaa. "Musiikista on aina hyötyä", Juha hymyilee.

Mikä on lempparivirtesi?

"Jaa-a. En muista yhdenkään numeroa."

Neljannen vuoden teologian ylioppilas kävi kirkossa viimeksi viime kesänä. Hän pitää esimerkiksi joulukirkossa käymistä jossain määrin hölmönä tapana.

Teologeihin liittyvissä stereotypioissa korostuu kaksi puolta: kuvitellaan, että alan opiskelijoissa on sekä raamattu-tulifaksilla-taivaasta -hihhuleita että ateisteja, jotka ovat aatteessaan vähintään yhtä paatoksellisia kuin jeesustelijaystävänsä. Tero sanoutuu irti molemmista stereotypioista. "Osakunnalla teologius voisi olla jollekulle negatiivinen leima, mutta onneksi täällä kaikkien kukkien annetaan kukkia", Tero toteaa.

Mäkipää.

Vuoden vaihtuessa fil. yo. Mikko Mäkipää aloitti kaksivuotiskautensa osakunnan kuraattorina. Karhunkierroksen syväluotaava haastattelu paljastaa, mikä Mikko on miehiään.

KARHUNKIERROS 1/2011 23

Tee

Tällä palstalla tutustutaan osakuntalaisten lempijuomiin. Ensimmäisessä osassa Maija Niinisalo selvittää, mikä tekee teestä juomana aivan erityisen.

KEISARIN malja, rooibos, pu-erh, oolong, mansikka- ja mustikkatee, vihreä tee ja suklaachili ovat muutamia esimerkkejä lempiteemauista, joita Satakuntalaisella osakunnalla juodaan. Moni näistä laaduista ei varsinaisesti kuitenkaan ole teetä, sillä vain teepensaan lehdistä valmistettu tee on aitoa. Kuitenkin monet yrtti- ja hedelmäteelaadut ovat ihania siinä missä perinteiset vihreä tai valkoinen tee ovat.

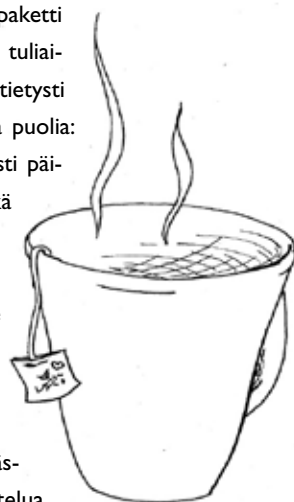
Facebook-galluppini myötä huomasin, että osakunnallamme juodaan paljon teetä. Joukostamme löytyy monia oikeita teemestareita, joilta löytyy vinkkejä joka lähtöön. Myös vuoden ensimmäinen osakuntailtamme oli tee-aiheinen. Mikä teestä sitten tekee niin valloittavaa?

Olennaista on teelaatujen pökerryttävän laaja kirjo. Teekauppaan kerran astuttuasi olet myyty. Hyllyittäin ihania purkkeja, tuoksuja, värejä... Aah! Lähellä Satakuntataloa Fredrikinkadulla on esimerkiksi teepuoti The Ounce. Valinnan-

vaikkeen todennäköisesti kohdatessa kokeile The Ouncen viikon teetä!

Teehen liittyy myös tietynlaista filosofiaa, joka näkyy myös teelaatujen nimeämisessä. Nimet ovat hyvän mielen luoja, ja niistä välittyy usein sympaattinen maailmanparannusvivahde. Nimi on olennainen osa tuotetta ja sen tuomin lisämausteina irtoteepaketti on myös herttainen lahja tai tuliaisen ystävälle. Teehen liittyy tietysti myös paljon muita sosiaalisia puolia: Englannissa juodaan tunnetusti päivittäin kello viiden tee sekä Japanissa teeseremonialla on tärkeä merkitys. Ja kuka nyt vastustaisi kutsua iltateelle hyvän ystävän kanssa?

Teen miellelyhtymät ovat laajalti positiivisia: kuumaan juomaan liittyy selkeästi rauhoittumista, hemmottelua

ja rupattelua. Eikä ainakaan helposti löydy henkilöä, joka ei välittäisi mistään teestä – valinnanvaraa on niin paljon, että mieluisa varmasti löytyy. Niille, jotka kuvittelevat, etteivät pidä teestä, ehdotan maistaiseksi kaupasta saatavaa sitruunatee-jauhetta, jota sekoitetaan kuumaan veteen. Toimii myös jää-teenä. Takaan, että maistuu!

Teen ainesosista kofeiinista, tanniinista ja teaniinista jälkimmäisin on miedosti rauhoittavaa. Kofeiinia kaihtavalle sopii rooibospensaasta lehdistä valmistettu rooibostee. Terveystieteissä vaikutuksia on tutkittu ja todettu paljon, esimerkiksi teen on sanottu parantavan ruoansulatusta ja antioksidantit ovat hyväksi keholle. Myös joidenkin sairauksien, kuten syövän riski on teenjuojilla pienentynyt. Kiinalaiset pitävät pu-erh-teeä kaikkein terveellisimpänä, ja se onkin ainoa tee, joka paraneet vanhetessaan.

Tee sopii erityisesti kiireettömiin tilanteisiin, joissa on aikaa nautiskella - tällöin epäsuoria terveysvaikutuksia syntyy myös rentoutumisen myötä. Pussiteellä loihdit tuki nopeasti kelpo teehetken, sillä onhan se helppoa ja käytännöllistä. Ja samalla voit vieläpä tarjota useampaa makua yhtä aikaa. Kuitenkin totuus on, että sadon parhaimmat ja suurimmat lehdet menevät irtoteihin ja jämäpalat pussiteen sisällöksi. Täten irtoteet on parhain ratkaisu täydellisen teehetken saavuttamiseksi.

KUINKA TEHDÄÄN ERINOMAISTA TEETÄ?

Valmistuksessa on monta vaihetta, joista jokainen on tärkeä. Erityisesti teen hauduttaminen on tarkkaa puuhaa. Hyvään lopputulokseen pääset, kun seuraat seuraavia perusohjeita ja tarkistat valitsemasi teelaadun omat suositukset esimerkiksi haudutusajan suhteen.

- 1 Ensimmäiseksi, käytä aina puhdasta ja raikasta vettä. Vettä ei tarvitse keittää kauaa, pelkkä kiehaus riittää. Näin veden hapekkuus säilyy optimaalisena ja sitä kautta saat juomalle parhaan maun.
- 2 Annostele irtoteetä yksi teelusikallinen kuppia kohden ja lisäksi yksi pannulle.
- 3 Kaada kuuma vesi teesuodattimen päälle ja hauduta ohjeiden mukainen aika. Teepannuksi sopii parhaiten pieni, posliininen tai keraaminen pannu. Muista, että kaunis astiasto tuo teehetkeen aina ekstrapia!
- 4 Haudutettuun teehen voi lisätä sokeria, hunajaa, maitoa (kuitenkaan rasvatonta maitoa ei suositella) tai sitruunaa. Huomioi kuitenkin, että teen oma maku muuttuu tai peittyy jopa kokonaan lisukkeita käytettäessä. Kuitenkin, koska makuja on todellakin monia, on niitä kohteliaasti tarjota.

Heräsiikö sisäinen teeharrastajasi? Teekutsuja siis järjestämään!

kerho

Filmikerho(t)

Kuudennen kerroksen vessassa 26.9.1980 klo 19.57 kirjoituskoneella vessapaperille kirjoitettu filmikerhon perustamisasiakirja jäi hallitukselta hyväksymättä, sillä vessapaperia ei sääntöjen mukaan voitu perustamisasiakirjana pitää. Uusi yritys oli vuonna 1985, jolloin perustettiin KiKe EloMaa, eli Kino Kerho Elokuvan Maailma, jonka tarkoituksena oli elokuvaharrastuksen ja -tuntemuksen parantaminen.

ProSauna (epävirallinen)

Kahden perustajajäsenen pyörittämä underground-kerho erityisesti naisten saunakulttuurin edistämiseksi. Vuonna 2005, jolloin kerho perustettiin, oli naisten saunavuoroilla tyhjää ja hiljaista. Toimintaan kuuluivat fukseille järjestetyt yhteislähdöt saunaan, kynttiläsaunat ja tarjoilu.

Karhunkierroksen kolumnisti Nalle Puh tarkastelee elämää osakunnalla ja sen ulkopuolella.

Onneksi suomalaisista miehistä ei ole mihinkään

SUOMALAISET poliitikot kalpenevat taas eurooppalaisten kollegojensa rinnalla. Italian pääministeri Berlusconi uhkaa huhtikuussa oikeudenkäynti seksin ostamisesta alaikäiseltä ja virka-asemansa väärinkäytöstä. Berlusconi suivaantui väitteistä, mutta ei suinkaan kieltääkseen suhteensa alaikäiseen tyttöön, vaan koska hänen ei mielestään tarvitse maksaa seksistä.

Siinä missä Suomen Ilkka 'Ike' Kanerva yritti puolustella tekstareitaan isotissille tanssitytölle ja joutui eroamaan ministerin tehtävistään, pääministeri Berlusconi jatkaa maan johdossa seksioikeudenkäynnistä huolimatta. Kun ex-pääministeri Vanhanen selitteli ehkä vähän kaksimielistä läpänheittoaan kunnallisvaaliehdokkaan kanssa, Italian kollega ojenteli ministerin salkkuja suosikkinaisilleen.

Sen sijaan rapakon takana päivitellään nuoria naisia, jotka täydestä sydäimestään, pyytämättä ja yllättäen, rakastuvat kuoleman partaalla keikkuviin miljonääreihin. Mallitytöt tulevat ja vievät ainakin miehen sukulaisten mielestä kaikki tämän rahat.

Kuka tässä nyt olikaan se hyväksikäyttäjä? 74-vuotias Berlusconi, joka käyttää asemaansa saadakseen naiskauneutta ympärilleen – ja varmaan myös alleen? Vai ne italialaisnaiset, jotka pääsevät pääministerin suosiolla vaikutusvaltaisiin tehtäviin, saavat rahaa tai autetaan pois putkasta?

Jos minä olisin kaunis ja kunnianhimoinen italialaisnainen, jolla ei muuten olisi pienintäkään mahdollisuutta edetä poliittisella urallani – suoraan sanottuna – totta hitossa minäkin käyttäisin tilaisuutta hyväkseni. Lirkuttelisin vanhalle sedälle ja toivoisin saavani palkkioksi kivan pestin valtion johtotehtävissä.

Onneksi suomalaisista miehistä ei ole mihinkään! Suomessa saadaan kohu aikaiseksi jo siitä, että autokauppias vertaa naisia autoihin tai pääjohtaja yrittää kehua seksistisiksi tulkituin sanamuodoin nais-pääministerin ulkonäköä. Näyttää todellakin siltä, ettei täällä (pirun) kylmässä pohjolassa kevään eduskuntavaalien jälkeenkään valita ministerejä kaula-aukon perusteella.

Ja toivottavasti tulevaisuudessa suomalaisilla naisilla on muitakin etenemismahdollisuuksia kuin suhde Timo Soiniin.

KARHUNKIERROS 30 VUOTTA SITTEN

Karhunkierroksessa 1/1981 suunniteltiin sääntöuudistusta, haukuttiin kirkkoa ja valiteltiin Satakuntatalossa toimineen Satakunta-ravintola kannattamattomuutta. Selityksen osakunnan ongelmiin uskottiin löytyvän sosiobiologiasta:

Osakuntaitsekkyyks selittyy sosiobiologiasta. Tekopyhyys ei ole pahe vaan hyve, jonka avulla selvittää sellaisia rasitteita kuin on esimerkiksi maakunnallisen yhdessäolon kehittämisen.

Osakunnan itsekkäänä tarkoituksena on taata itsensä kaltaisten osakuntalaisten kehittyminen. Osakuntalaisista tulee kynnisiä olioita, jotka käyttävät sosiaalista ympäristöään häijysti omaksi edukseen.

KUOLEMATTOMAT

“Juha, sä oot luonteeltas hennon herttainen kanerva.”

- Elina H.

“Ai sellainen nuori juotettava tapaus?”

- Oleg G. valmennuskurssilaisesta

“Mäkin olen sikafarmarin tytär ja silti syön lihaa.”

- Kalle V-J kasvissyöjistä

“Oleg, Alias-neitsyt.”

- Heikki H.

“Mä rakastan sitä, kun naiset tulee siihen ikään, että ne harmittelee kun niillä ei ole enää 12-vuotiaan persettä.”

- Juhani H.

“Joillain ei oo mitään. Mulla on sentään tää krapula.”

- Timo D.

“Hei, en ulotu viinipulloon kun mulla on niin isot tissit.”

- Anu V.

“Toisinaan en haise vanhalle viinalle.”

- Otso S.

“Milano on kyllä paska maa, ja niin on Münchenkin.”

- Juha V.

”En minä ime, minä vain vastaanotan.”

- Loleg G.

”Joskus aurinko paistaa, kukat laulaa ja tytöt on pellolla.”

- Oleg G. määrittelee vitutuksen vastakohtaan

”Tässä ei ole kasviksia - emme siis vahingoita luontoa!”

- Oleg G. pekonia paistaessa

”Mikko Mäkipää, mies joka paskoi mikkiin.”

- Mikko Mäkipää

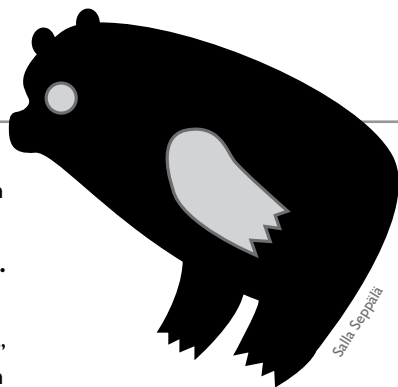
”Välillä Jarmo tulee meille ja kysyy, että 'Voinko naulata seinää?'”

Elina H.

”Ei jumalauta, AJK, ette laita mua enää samoihin eteisiin nuorten poikien kanssa.”

- Laura A-S.

Osakuntalaisten suusta kuulee totuuden, ainakin tällä palstalla. Ilmianna kuolemattomat sähköpostitse osoitteeseen paatoimittaja@satakuntatalo.fi tai paperilla Viisissä sijaitsevaan laatikkoon.

kerho

Paskan toiminnan kerho (epävirallinen)

Toimintansa päättäneen Hyvän toiminnan kerhon tunnus-tamaton pikkuveli. Esimerkkejä toiminnasta ovat Kossun-maistelupiiri ja kerhon 0-vuotisjuhlissa vessanpöntöltä megafonin avulla pidetty vuosijuhlapuhe.

mainos

Curator Emeritus
Kari Mikael Vanhatalo

